

«День пам'яті Небесної сотні. Герої не вмирають!»

Захід провела педагог-організатор Озірна І. М.

Ведучий: Всі ми добре знаємо, що в минулому на долю нашої країни випало багато випробувань. Україна не раз піднімалася з колін. Побита і вся в ранах, та нездоланна для ворогів своїх, вона йшла ворогу під кулі, щоб захистити всіх своїх дітей. Терновим шляхом дійшла Україна до сьогоднішніх днів.

Ведуча: Здавалось все скінчилося, давно минуло і більш ніхто не пройде шляхом тих кривавих дій. Та не так здавалось, як вже сталося.

Ведучий. 21 листопада 2013 року за кілька днів до укладання Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, український уряд радикально повернув курс держави від євроінтеграційного до курсу, спрямованого на розвиток співпраці з державами-членами СНД.

Ведуча. 30 листопада обурена таким рішенням уряду молодь виходить на Майдан Незалежності у Києві, всіяко підкреслюючи мирний характер своєї акції. Невдоволення підтримують по всій Україні. Це був початок Революції Гідності. Та злочинна влада вчинила замах на мирний протест і на декларовані цими молодими людьми загальноєвропейські цінності. Десятки протестувальників були по звірячому побиті спецпідрозділами міліції і у важкому стані потрапили до лікарень, а доля багатьох з них невідома і до сьогодні. Події 30 листопада стали переломним моментом в українських подіях кінця 2013 року, змістивши акцент протестів із проєвропейського на антиурядовий.

Ведучий: Шоковані замахом на основоположні права і свободи людини та побиттям мирних студентів, сотні тисяч українців вийшли на Майдан Незалежності, вимагаючи покарання винних у побитті студентів та відставки злочинної влади.

(відео «Обличчя майдану»)

Ведуча: Після двох місяців мирних протестів підтримка мітингувальників зростала. Замість того, щоб мирно врегулювати ситуацію, 18 лютого тодішня влада на чолі з президентом Януковичем віддала злочинний наказ застосувати зброю і зробити «зачистку» Майдану, застосовуючи водомети, бронетранспортери і вогнепальну зброю. Події у Києві 18-20 лютого стали фінальним і найбільш драматичним етапом революції.

Ведучий: На початку революційних подій, нікому і в голову не могло прийти, чим усе це обернеться... Слова «Слава Україні! Героям Слава!», що видавалися простим вітанням, набувають нового й особливого значення.

Ведуча: Справжні бої розгорталися в центрі Києва 18-20 лютого на вулицях Інститутській, Грушевського, на Європейській площі, майдані, у Маріїнському парку! Навколо вибухи, стогін, горе. До нас прийшла війна.

Ведучий: Справжня кровопролитна війна. Нас намагалися винищити за бажання мати людську гідність і самим обирати своє життя. Настав той час, коли кожен українець мав зробити вибір: або ти станеш рабом, або будеш вільною людиною і житимеш у вільній державі.

Ведуча: На очах у всього світу влада розстрілювала свій народ. Майдан оточили з усіх боків, взяли у щільне кільце. Та люди не здавалися. Співали Гімн. Зі сцени лунали молитви, патріотичні пісні.

Ведучий: Проти мирних мітингувальників кинули Внутрішні війська, спецпідрозділ «Беркут», на дахах будинків розмістили снайперів, завозили проплачених «тітушок». В один день тисячі мирних людей стали солдатами свого народу.

Ведуча: Тисячі поранених і майже 100 людей було вбито снайперами та бійцями спецпідрозділів міліції. Серед них – науковці, викладачі, студенти, вчителі, художники, архітектори, театральні режисери, громадські активісти. Кров цих людей стала вироком для злочинної диктатури. Ця «Небесна Сотня» своїм життям викупили свободу для мільйонів українців і дає шанс збудувати нову демократичну правову державу.

Ведучий: Безсмертні душі вбитих і закатованих відійшли у небеса, але вони вічно житимуть в народній пам'яті, бо «Герої не вмирають!»

(відео «Мамо, не плач»)

Читець 1

...і мовчки сотня непокорених героїв
відходила у чисті небеса,
і погляди знесилених мільйонів
дивились вслід братам, батькам, синам;
Вони загинули за нас весною
Віддали все, що було в їхньому житті
І ринули у небо сотнею святою
Боронити звідти нас від ворогів
У темне небо по руках в відкритих трунах
До світу кращого крізь сльози матерів,
Не буде прощення убивцям й нам не буде,
Коли непомщеними лишаться всі ті, хто так любив,
Хто не дістався правди, оступившись на півкроці,
Горять серця, палають вільні душі,
Зійшла зоря, гряде нове життя,
Герої не вмирають, кличуть нас на барикади,
І хай прийме тіла їх мерзла ще земля,
Витає дух нескореної волі,
Гримлять щити, молитви і пісні,
Рядами рівними між нас ідуть герої,
Усі, хто голову поклав в ці темні дні.
З очей мільйонів – сльози потекли;
Серця мільйонів – болем умивались...
Серця ж Героїв битись не могли,
І очі їхні вже не відкривались.
А сотню вже зустріли небеса.
Летіли легко, хоч Майдан ридав...
І з кров'ю перемішана сльоза...
А батько сина ще не відпускав.
Й заплакав Бог, побачивши загін:
Спереду – сотник ,молодий, вродливий
І юний хлопчик в касці голубій,

І вчитель літній – сивий-сивий..
І рани їхні вже не їм болять.
Жовто-блакитний стяг покритий їм тіло..
Як крила ангела, злітаючи назад,
Небесна сотня в вирій полетіла...
На небі спокій їх чекає вже;
І Вічна Пам`ять на землі настала.
За них ми Богу молимося лише,
Та промовляєм: Слава! Слава! Слава!

Читець 2.

Майдан... з Героями іде прощання...
Тисячі людей зібралися в цю мить.
Для когось на землі вона передостання,
А хтось в землі сирій вже мирно спить...
Вже не побачить батько, не зустріне мати...
Живого сина в світі більше вже нема...
Прийшли у путь останню проводити
Своїх Героїв... вічна їм честь й хвала...
Ридають всі... не стримати гірку сльозу...
Покотились сльози по щоках і обороні...
Сотники, що полягли, – не встануть з сну,
Не посивіють у майбутньому вже скроні...

Читець 3.

Небесна Сотня – то в серцях вогонь.
Він гаряче палав за Україну.
Віднині тихим співом заспокой
Ти, земле рідная, свою дитину.
Небесній Сотні шана й молитви,
За чисті душі, що злетіли в небо.
Їм шлях високий, Боже, освяти.
І в мирі, Господи, прийми до себе.

(відео «Пливе кача»)

Ведучий. Низький уклін матерям і батькам, що виховали таких синів і дочок! Хай палають свічки пам'яті загиблих героїв «Небесної Сотні» у наших серцях. Вшануємо хвилиною мовчання всіх, хто поклав життя за долю, за волю, за незалежність і свободу нашої з вами єдиної України!

(хвилина мовчання)

Ведуча. Але герої не вмирають! Вони завше будуть в наших серцях. По країні уже з'являються перші вулиці та площі, названі на честь героїв Майдану.

Нехай пам'ятають про наших героїв,
Що за волю поклали безцінне життя,
Що творили історію, наше минуле,
У яке вже нема вороття.

Ведучий. А ще ми маємо піклуватися про тих, хто залишився без найдорожчих людей. Без своїх дітей та батьків, сестер та братів, чоловіків і дружин, рідних і друзів... І щоразу, при кожній нагоді, не залишати їх з горем наодинці. Це найменше, що ми можемо зробити для них.

**Вічна пам'ять героям!
Слава Україні!**

Матеріал використано з інтернет-джерела:

http://kovtuny.net.ua/travel_zolotonischynoyu/remember/linijka-rekviyem-den-pamyati-nebesno%D1%97-sotni-gero%D1%97-ne-vmirayut/